

6. Почебут Л.Г. Организационная социальная психология: Учебное пособие. / Л. Г. Почебут, В. А. Чикер. – СПб.: Изд-во «Речь», 2002.-298 с.
7. Пантелеев С.Р. Методика исследования самооотношения. – М.: Смысл, 1993. - 32 с.
8. Харитонова Е. В. Опросник «Профессиональная востребованность личности» (ПВЛ): методическое руководство. / Е. В. Харитонова, Б.А.Ясько. – Практична психологія та соціальна робота, №7, 2010. – С. 45-57.
9. Иванова Т. Ю. Структура и диагностика удовлетворенности трудом: разработка и апробация методики / Т.Ю. Иванова, Е.И. Рассказова, Е.Н.Осин // Организационная психология. – 2012. – №3. – С. 2–15.

Делини М. Профессиональная «Я-концепция» как условие успешной карьеры: эмпирическое измерение.

В статье проанализированы теоретические основы профессиональной «Я-концепции» и понятие «успешная карьера». Эмпирическим путем исследовано две группы респондентов на наличие связи между профессиональной «Я-концепцией» и успешной карьерой. На основе разработанной многофакторной модели определено влияние профессиональной «Я-концепции» на успешность карьеры.

Ключевые слова: профессиональная «Я-концепция», Зеркальное-Я, успешная карьера, саморуководство, удовлетворенность работой.

Dielini M. Professional «I-concept» as a condition for a successful career: an empirical dimension

The article analyzes the theoretical foundations of the professional «I-concept» and the concept of successful career. Two groups of respondents were empirically investigated for the connection between the professional «I-concept» and their successful career. The influence of the professional «I-concept» on the successful career is determined on the basis of the developed multifactorial model.

Key words: professional «I-concept», Mirror-I, successful career, self-management, job satisfaction.

Мельник В.

**КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ ЦИФРОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ
ЯК РЕАЛІЗАЦІЯ І ВИРАЖЕННЯ
КРЕАТИВНОСТІ ОСВІТИ ТА ОСОБИСТОСТІ**

Актуальність дослідження цієї проблеми в тому, що концепція цифрового менеджменту сприяє розвитку цифрового суспільства та

креативної особистості. Актуальність дослідження цифрового менеджменту як реалізація і вираження креативності полягає в тому, що цей вид менеджменту – один із напрямків розвитку диджитал (цифрової) ери. Цифровий менеджмент покликаний поглибити значення науково-категоріальних форм цифрового дискурсу, який сприяє формуванню креативної особистості як головного інтелектуально-креативного ресурсу суспільства. Мета дослідження – концептуалізація цифрового менеджменту як реалізація і вираження креативності освіти та особистості. Завдання дослідження: концептуалізація цифрового менеджменту як нового наукового напрямку і дисципліни, в основі яких знаходиться механізми інформатизації, що сприяють виявленню цифрового потенціалу освіти та особистості. В основі формування концепції цифрового менеджменту – розвиток інформаційно-цифрових стандартів і реалізації інтелектуального людського капіталу, BIG DATA (великих даних) інформації, комунікації, цифровізації суспільства. Тому перехід до цифрової цивілізації має в умовах глобалізації – економічної, політичної, культурної, освітньої – характер «цифрових проєктів», в основі яких – інформаційно-інноваційний та цифровий розвиток суспільства. Проблема ситуація – в концептуалізації цифрового менеджменту, його сутності, змісту і основних напрямків розвитку, які упроваджуються у практику сучасного освітнього процесу.

Ключові слова: цифровий менеджмент, інформаційно-комунікаційні технології, креативність, технологічні інновації.

Актуальність дослідження цифрового менеджменту як реалізація і вираження креативності в тому, що цей вид менеджменту – один із напрямків розвитку диджитал (цифрової) ери. У XXI столітті відбувається формування концепції цифрового менеджменту так, як відбулася революція у засобах комунікації, що породили більшість проблем цифрового соціуму. Розвитку цифрового менеджменту сприяє «суспільство знань», комп'ютерна революція, суть яких – у культивуванні цифрової економіки, креативної індивідуальності, формування яких базується на інформації, знаннях, інтелекті.

Концепція цифрового менеджменту детермінується розвитком інформаційно-комунікаційних технологій, які визначають рейтинг тієї чи іншої країни. Основні напрямки розвитку цифрового менеджменту базуються на таких засадах: економічних, освітньо-наукових, культурних, що сприяють удосконаленню інформаційних технологій суспільства та формуванню креативної особистості. Цифровий менеджмент покликаний поглибити значення науково-категоріальних форм цифрового дискурсу, який сприяє формуванню креативної особистості як головного інтелектуально-креативного ресурсу суспільства [6].

Актуальність дослідження викликана розвитком сучасних технологій в економіці та управлінні, що призвели до формування концепції цифрового менеджменту, який детермінується наступними чинниками.

По-перше, цифровий менеджмент – новий науковий напрямок, у контексті якого формується інформаційна політика сучасного періоду розвитку Української держави, що розвивається в нових умовах глобалізації та входження України до цивілізованих спільнот.

По-друге, цифровий менеджмент покликаний актуалізувати інформаційну спрямованість економічних, соціальних, культурних процесів і знаходити способи забезпечення їх балансу.

По-третє, недостатньою теоретичною розробленістю концептуальних засад цифрового менеджменту, визначенням векторів теоретичної рефлексії змін у поступі забезпечення інформатизації суспільства [12].

Вирішити ці проблеми можливо, якщо докорінним чином сформувавши теоретичне підґрунтя концепції цифрового менеджменту і сформувавши у суспільстві умови для реалізації сучасних інформаційних технологій у економіці та управлінні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, з яких започатковано розв'язання цієї проблеми, на які спирається автор. Аналіз літератури ми розпочинаємо з роботи «Революція менеджерів» (1941) Дж. Бернхейма (Burnham), який стверджував, що зростання професійних менеджерів призводить до появи нового класу. Поряд з А. Берлом і Г. Мінзом (Berle and Means, 1932) виявив зміни у способі управління сучасними фірмами, коли найманий менеджер змінює власника як особу, що контролює корпорацію, в результаті чого відбувається розсіювання власності між дрібними акціонерами замість концентрації власності в руках небагатьох. Р. Дарендорф (Dahrendorf) вважав, що зміни у характері менеджерського авторитету призведуть до появи нових загальних інтересів замість старого конфлікту між працею і капіталом. Вважалось, що легітимність менеджерів пов'язана з технічною і професійною компетентністю [14].

З 1990-х рр. праця менеджерів вважалася гарантованою і перспективною, з можливістю кар'єрного зростання і входження до вищого класу. Д. Белл (Bell, 1960) у роботі «Майбутнє постіндустріальне суспільство» (1974) стверджував, що на зміну індустріальному прийшло постіндустріальне суспільство, яке під впливом НТР перейшло в нову соціальну систему постіндустріалізму з домінуванням науково-дослідницьких організацій та влади меритокраїї як особливого нового класу. У рамках деяких веберіанських теорій

класу як критерії класової позиції розглядається «трудова ситуація», основним детермінувальним чинником якої є технологія.

О. Тоффлер (Toffler) як автор одного з варіантів концепції постіндустріального суспільства запропонував картину можливих трансформацій соціальної і технологічної реальності, що отримали назву «третьої хвилі», в основі якої техніка визначає тип культури, що має хвилеподібний характер; світ заповнюється інноваціями, що вимагають постійного розвитку пізнавальних здібностей.

М. Кастельс (Castells, 1996) виокремлює п'ять рис інформаційної економіки та суспільства, яку він означає терміном «інформаціоналізм», в основі якого інформація як головний ресурс («сировина») економіки. В контексті цієї теорії, інформаціоналізм активно впливає на суспільство і людину; інформаційні технології забезпечують «такий рівень обробки інформації, при якому логіка мереж може застосовуватися до економічних процесів та організаціям» [13].

У контексті сучасних досліджень виокремлюємо наступних авторів, що зробили внесок у розвиток цифрового суспільства та цифрового менеджменту.

Кевін Келлі (Kelly Kevin) «12 технології, що формують наше майбутнє» відзначає, що технологічна (інформаційна) галузь як найдинамічніша у сучасному світі здатна суттєво трансформувати наше життя, у недалекому майбутньому багато старих професій зникне і з'являться нові, окреслює напрямки, у яких неминуче рухатиметься світ. У роботі Н. Катрін Хейзл (N.Katherine Hayles) «Як ми стали постлюдством. Віртуальні тіла в кібернетиці, літературі, інформатиці» (1999, переклад 2002) зазначено, що електронно-обчислювальні машини спричинили різкі зміни у світогляді, що призвело до зміни усвідомлення людьми самих себе як особистостей і як виду в цілому. У роботі викладено три взаємопов'язані історії: 1) інформація втратила своє тіло, адже відділена від матеріальних форм, що є носіями; про культурне та технологічне конструювання кіборга; 3) про виникнення вільного/ліберального суб'єкта гуманізму в кібернетичному дискурсі разом з появою постлюдини [8].

У роботі Мартіна Форда (Martin Ford) [17] «Пришестя роботів. Техніка і загроза майбутнього безробіття (2015, переклад 2016), футуролога з Массачусетського університету, йдеться про штучний інтелект і робототехніку, чії можливості вже перевершують уяву, руйнують стереотипи і конкурують з людськими можливостями (мозком). Автор скрупульозно досліджує технологічні інновації, зокрема роль машин, які замінять людей і заживуть своїм життям.

Тім О'Райлі (Tim O'Reilly) – засновник освітнього процесу та однойменної компанії O'Reilly Media, що спеціалізується на поширенні знань про технології, зокрема бізнес-тренінгів та конференцій, які допомагають компаніям адаптуватися до технологічних змін. Тім О'Райлі, якого називають оракулом Кремнієвої долини, у роботі «ХЗ. Хто знає, яким буде майбутнє» (2017) зазначає, що в сучасному світі відбуваються справжні технологічні прориви, і пропонує поглянути на світ інноваторів проривних технологічних ідей, а також зрозуміти, куди призведуть на сучасні інформаційно-комп'ютерні технології, Інтернет, відкрите програмне забезпечення, яка наша роль у цьому світі.

Ерік Брін'юлфссон та Ендрю Макафі (Erik Brynjolfsson & Andrew McAfee) [6] у роботі «Друга епоха машин: робота, прогрес та процвітання в часи надзвичайних технологій» (2014, переклад 2016) вказують, що поява комп'ютерів та цифрових технологій слугувала каталізатором збільшення фізичних та інтелектуальних можливостей людства, що вплинули на позначення науково-технічних досягнень, що трансформують нашу реальність. У роботі Девід Роулз (David Rose) [13] «Дивовижні технології. Дизайн та Інтернет речей» (2014, переклад 2016) – інженер та успішний підприємець, який реалізував низку проектів у сфері Інтернету речей, дослідник і викладач Массачусетського технологічного інституту, журналіст і письменник, що співпрацював з такими авторитетними журналами, як Discover, Engineering Inc., Home, iQ, Wired досліджує проблему, як розумні пристрої будуть працювати у майбутньому (розумний громадський транспорт, магазини, обладнані дзеркалами з пам'яттю, та предмети, що мають цифрову тінь; «розумні будинки» читатимуть наші думки та вгадуватимуть настрої; гаманець із доступом до Інтернету взаємодіятиме зі смартфоном, автівкою, холодильником і зубною щіткою – це не всі чарівні трансформації звичних нам речей, що балансують на межі мрій і серйозного наукового підходу.

Звернемо увагу ще на роботу такого автора, як Річард Флорида (Richard Florida) [16] «Homo creativus. Як новий клас завойовує світ» (2012, переклад 2012, надрукована в Україні 2018). Ця книга здобула премію «Проривна ідея 2018 року» від Harvard Business Review і неодноразово потрапляла у Top-100 від Amazon. Річард Флорида – теоретик урбаністики, професор Торонтського університету, штатний редактор видання Atlantic, автор статей для New York Times, Economist, якого у 2005 році назвали «найкращим і найяскравішим, а у 2006 році як «голос нації». Він досліджував проблему нового економічного класу, його роль у подальшому розвитку суспільного

життя, від якого залежатиме організація робочих місць, економічна ситуація на ринку та розбудова міст. Його головною проблемою є те, як мотивувати креативних людей і розкрити їхній потенціал для поліпшення бізнесу чи творення нового цифрового майбутнього.

Перелік наукових праць відомих вчених свідчить, що настала інформаційна ера, яка потребує розробки цифрового менеджменту. Проблеми концептуалізації цифрового менеджменту як реалізації і вираження креативності освіти та особистості в тій чи іншій мірі виявлені у творах вітчизняних вчених: В. Беха [1], Ю. Бех [2], В. Воронкової [4; 5], О. Кивлюк, М. Кириченко, В. Нікітенко [11], О. Пунченка [12], Д. Свириденка, О. Сосніна. Велику роль відіграли роботи тавких авторів, як В. Бех та Ю. Бех «На порозі сингулярності: планетарна спільнота у вирі Всесвіту» (Київ : Леся, 2014. 220 с.) [1]; Ю.Бех «Ідеологія як семантичний фільтр філософського аналізу загальної теорії управління». Humanities Bulletin of Zaporizhzhie State Engineering Academy (2012. Issue 51, P. 199-205) [2]; В. Бех та Ю. Бех, С. Попов «Соціальне управління у контексті саморегуляції соціального організму країни : монографія / за наук. ред. В. П. Беха (К. : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, Запоріжжя: «Просвіта», 2012. 572 с.) [3].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття. Проблемна ситуація – розробка концепції цифрового менеджменту, який є інноваційною і нерозробленою концепцією у соціально-філософській, управлінській та економічній літературі, тому важливо вивчати нові підходи до його розвитку. Проблемна ситуація – в концептуалізації цифрового менеджменту як процесу здійснення функцій цифрового менеджера, його сутності, змісту і основних напрямків розвитку, які упроваджуються у практику сучасного освітнього процесу [4].

В умовах технологічної революції 4.0 відбувається зростання кількості цифрових менеджерів, що сприяли «революції менеджерів», яка призводить до появи нового креативного класу – креативних менеджерів. Для реалізації завдань дослідження необхідно узагальнити статистичні дані, які свідчать про появу креативних менеджерів та необхідності формування концепції креативного менеджменту, виявити плюси і мінуси упровадження концепції та упорядкувати статистичні дані, що сприяли переходу суспільства від індустріального до постіндустріального, від інформаційного до «суспільства знань» і до «цифрового суспільства» [15].

Мета дослідження – концептуалізація цифрового менеджменту як реалізація і вираження креативності освіти та особистості.

Завдання дослідження:

1) концептуалізація цифрового менеджменту як нового наукового напрямку і дисципліни, в основі яких механізми інформатизації, що сприяють виявленню цифрового потенціалу освіти та особистості;

2) довести, що цінність концепції цифрового менеджменту та проаналізувати позитивні і негативні сторони його діяльності з урахуванням кількісних та якісних параметрів інформатизації і комп'ютеризації;

3) визначення проблем цифрового суспільства – організаційних, фінансових, управлінських.

Методологічною основою формування концепції цифрового менеджменту є інформаціоналізм, що досліджується М. Кастельсом з 2000 р.), аутопоезисна теорія Матурані і Варели, в основі якої – самоорганізація суспільства. Методологічними основами інформаційно-цифрового соціуму диджитал-ери слугують зміни, що відбуваються щодо еволюції у цифрове суспільство, що розглядається як нова спіраль суспільства, в основі якого «екорозумна цифрова економіка, інтелектуальний ресурс, цифрова управлінська культура» [9].

В основі формування нової концепції цифрового менеджменту – синергетичний підхід (метод) дослідження розвитку інформаційно-цифрових стандартів і реалізації інтелектуального людського капіталу, BIG DATA (великих даних) інформації, комунікації, цифровізації суспільства. Тому перехід до цифрової цивілізації має в умовах глобалізації – економічної, політичної, культурної, освітньої – характер самоорганізаційних «цифрових проєктів», в основі яких «інформаційно-інноваційний та цифровий розвиток окремих мережних проєктів» [9; 15].

У результаті аналізу літератури ми дійшли до висновку, що слід сформулювати концепцію цифрового менеджменту як одного з сучасних наукових напрямків розвитку суспільства, яка підготовлена багатолітніми зусиллями вчених і потребує цифрового розвитку всіх сфер життєдіяльності та формується на основі досягнень інформаційно-комунікативного суспільства та інформаційної культури особистості [8; 11; 12].

Концептуалізація цифрового менеджменту як реалізація і вираження креативності освіти та особистості повинна відповідати цифровому способу виробництва (укладу) та системі цифрового управління, що народжується у зв'язку з упровадженням інформаційно-комунікаційних та комп'ютерних технологій, що

служують підґрунтям для розвитку інформаційно-комунікаційного та цифрового менеджменту [10].

Інформаційно-цифровий потенціал суспільства покликаний протистояти руйнівним індустріальним тенденціям суспільства, що з необхідністю вимагає формування креативно-творчої особистості, яка цифровізацію перетворює у творчі та інноваційні процеси. Концепція цифрового менеджменту має характер «цифрових проєктів»:

- 1) управління інформаційно-комунікаційними ресурсами;
- 2) управління обробкою цифрової інформації;
- 3) упровадження комунікаційного менеджменту в освітянський процес;
- 4) формування цифрової культури та особистості з цифровими компетентностями [8].

Концепція цифрового менеджменту як реалізація і вираження креативності освіти та особистості містить сукупність правил, технічних способів і систем, які визначають інформаційну і комунікаційну структуру організації і всього суспільства, визначаючи цілеспрямоване використання цифровізації як головного ресурсу на шляху до суспільства інновацій (Rose, 2014) [13].

Поняття «цифрового менеджменту як реалізація і вираження креативності освіти та особистості» передбачає створення такої інформаційної структури організації і суспільства, де б всі частинки «цифровізації» забезпечували необхідний рівень збігу всіх інформаційних компонентів на новій інноваційно-цифровій основі. Цифровий менеджмент розглядається як основа інноваційного суспільства, «в основі якого культивуються інновації та цифровізація» [14].

В основі цифрового менеджменту лежить принцип технологічного детермінізму, розвиток науки і техніки, нових креативних технологій – нанобіотехнологій, соціогуманітарних технологій, які часто називають «проривними технологіями». У результаті впровадження надсучасних технологій культивується інноваційний розвиток науки і техніки, передових науково-освітніх і дослідницьких проєктів, в основі яких – цифровий розвиток технологічної і технічної сфер виробництва, упровадження інтелектуального ресурсу як головної компоненти суспільства. Відповідно до цього змінюються і соціальні структури та відносини у суспільстві, які б вимагають відповідного цифрового розвитку, які б відповідали техніко-інноваційній цифровій структурі інформаційного суспільства [7].

Цифрова економіка, інформаційно-цифровий менеджмент та цифрова культура формуються на основі «суспільства знань» та

«смарт-суспільства», інформаційного використання компонентів, які концентруються у сфері цифрових послуг населенню. Інформаційно-цифровий розвиток базується на основі інформаційних ресурсів суспільства, в яких закладений цифровий розвиток суспільства на основі цифрового розвитку промисловості [7].

Інформаційно-цифрове суспільство не являє собою «сировинний склад», у якому накопичуються продукти промисловості і відбувається перевиробництво товарів, воно орієнтовано на споживача. Великі дані (Big data) використовуються у цифровій обробці матеріалів і трансформують бази даних (інформації) на якість обслуговування споживача завдяки використанню інформації та інформаційних ресурсів. В умовах інформаційно-цифрового суспільства на місце продуктивності стає кваліфікація, компетентність, інтелектуальність та креативність особистості» [8].

Цінність інформаційно-цифрового менеджменту полягає у його спрямованості на цифровізацію, яка визначається кількістю зусиль, здібностей, кваліфікацій, компетентностей, які будуть вирішувати складні питання комп'ютеризації [9].

У культурі інформаційно-цифрового суспільства все більшого значення набуває проблема оволодіння стандартами цифрового суспільства, спрямованих на стимулювання інтелектуальної творчої діяльності людей і розгортання міжкультурних контактів та діалогових форм соціальності. Д. Белл, який не використовував поняття «цифрове суспільство», все ж був у його витоків, адже називає його головні визначальні чинники:

1) не капітал, а теоретичне знання стає організуючим началом цього суспільства;

2) інформаційна структура (система) суспільства є нервовим вузлом цього типу суспільства;

3) кібернетична революція визначає критерії розвитку цифровізації. Не випадково в основі цифрового менеджменту закладені механізми реалізації цифровізації як головного чинника інтелектуального потенціалу країни. Е. Брінгольфссон, Е. Макафі у книзі «Друга епоха машин: робота, прогрес та процвітання в часи надзвичайних технологій» зазначають: «Ми не боремося з машинами, ми поперетворюємо їх на частину «технологічної сингулярності». Вчені вірять, що з часом люди створять більший інтелект, а історія досягне свого роду сингулярності, тобто небаченого інтелектуального розвитку, співпадіння простору і часу, світ може вийти за межі нашого розуміння [6].

Концепцію цифрового менеджменту слід упроваджувати на всіх напрямках розвитку суспільства, починаючи з початкової школи до вищої освіти, на всіх рівнях державної служби та місцевого самоврядування, що вимагають формування інтелектуальної креативної особистості як суб'єкта інформаційно-інноваційного типу суспільства цифрової цивілізації. Відбудеться скорочення робочих місць, адже комп'ютери ввійдуть у кожен організації і побут, відбудеться «протиборство людини з машинами».

Комп'ютеризація тотально впливатиме на наше життя, економіку, політику, соціальну, культурну та інші сфери розвитку. Тому слід сформувані успішні інноваційні стратегії і докласти максимум зусиль для подальшого розвитку цифрового менеджменту, в основі якого закладений розвиток цифрового людського капіталу.

Диджитал (цифрове) покоління, або покоління Z, – це покоління молодих людей, що народилися після 1995 року, завжди проводили час за комп'ютером та в Інтернеті, адже це покоління з дитинства супроводжують цифрові обладнання та речі, їх не здивувати ані криптовалютами, ані новими технологіями типу блокчейну, вони скоріше стануть глобальними громадянами, ніж найманими робітниками [18].

Майбутнє розвитку країни за цифровим розвитком, що вимагає формування цифрової свідомості, цифрового світогляду, цифрової культури, яку має сформувати вища школа. Концептуалізація цифрового менеджменту як реалізація і вираження креативності освіти та особистості висуває на передній план цифрову особистість як об'єкт і суб'єкт цифрового суспільства.

Ми намагалися довести, що завдяки різноманітним розробкам в інформаційно-комп'ютерних технологіях і робототехніці багато експертів вважають, що суспільство перебуває на ранньому етапі нової індустріальної (постіндустріальної) революції, яка в майбутньому може змінити спосіб виробництва і діяльності людей точно так, як це зробила парова машина 200 років назад [17].

Незважаючи на оптимістичний прогноз упровадження концептуалізації цифрового менеджменту як реалізації і вираження креативності освіти та особистості, ця концепція має і зворотну (негативну) сторону, яка вже заповонила західний світ. Технологічне безробіття є однією з основних причин підвищення загального рівня безробіття у країнах Заходу за останні 30 років, хоча деякі експерти вважають, що цей чинник пов'язаний з демографічною революцією, а також зі зміною структури економіки у бік комп'ютеризації. Багато робочих місць з дешевою робочою силою можуть зникнути, тому що

цифрове суспільство робить акцент на цифровий менеджмент, в основі якого розвиток людських (інтелектуальних) ресурсів. Розвиток інформаційно-комп'ютерних технологій, автоматизація та розвиток штучного інтелекту, робототехніки відіграли значну роль, починаючи з 2000 року, що виявилось основою концептуалізації цифрового менеджменту [14].

Висновки. Світ перетворюється на цифрове суспільство, світом управляє цифра, в основі якої інтелект, розум, алгоритми, цифровізація і комп'ютеризація. Цифрове суспільство складається з великої сукупності алгоритмів, які управляються інформаційно-комп'ютерними технологіями, що проникають у цифровий менеджмент, який базується на інтелектуально-розумовій силі, представленій людськими ресурсами.

Саме людські (інтелектуальні) ресурси розвивають робототехніку, штучний інтелект, комп'ютеризацію, автоматизацію, в основі якої знаходиться подальший технологічний прогрес суспільства і перетворення суспільства на «смайт-суспільство» (високотехнологічне та високоінтелектуальне).

Ці різновиди цифрового суспільства прискорюють потенціал довгострокового збільшення продуктивності праці за рахунок інтелектуалізації і вимагають упровадження цифрового менеджменту в освітньому процесі вищої школи, що є запорукою підготовки креативної особистості з високими цифровими (інтелектуальними) даними.

Практичні рекомендації.

1. Сприяти розвитку цифрової цивілізації, в основі якої відбувається подальша цифровізація суспільства, її упровадження у всі сфери людської діяльності, адже у західному світі відбувається тотальне «оцифрування» всього, що тільки може піддатися цій сфері: інновації, інтелект, штучний інтелект, комп'ютерний добробут, розвиток проривних технологій.

2. Розвивати технічний прогрес в умовах технологічної революції 4.0, глобалізації 4.0, промислової революції 4.0, що розглядалися на Давоському конгресі (2019 рік), що спирається на цифрові технології, які є міцною рушійною силою розвитку суспільства, сприяючи покращенню добробуту та якості життя мільйонів людей, подолання нерівності у диджитал-ері.

3. Вищі навчальні заклади повинні керуватися концепцією упровадження цифрового менеджменту як реалізації і вираження креативності освіти та особистості, сприяючи формуванню інформаційної особистості, цінностей цифрової ери, хоча на сьогодні

сучасному суспільству ще далеко до завершення того, щоб відчувати впровадження цієї концепції.

4. Сприяти розвитку креативної особистості, креативних професій, креативних здібностей і компетентностей, в основі яких – вміння синтезувати та робити висновки, за якими майбутнє інформаційної цивілізації. Креативність є основою багатовимірної концепції креативного менеджменту, яка сприяє розвитку управлінських здібностей та компетентностей, інтелекту, збагаченого людським досвідом, розумом, в якому багато різних інтересів, знань, підходів. Слід розвивати технологічну креативність, економічну креативність, освітянську креативність, інформаційну креативність, які у цілому сприяють розвитку цифрового менеджменту та креативності.

5. Розвивати цифровий менеджмент у державних органах та органах місцевого самоврядування з урахуванням потреб народу, використовуючи цифровий менеджмент (технологічно-цифрові) платформи, що пов'язано з електронним управлінням та врядуванням, яке повинно бути гнучким, мобільним, ефективними. Кожна цифрова платформа повинна використовувати інвестиції, щоб інвестувати в цифрові інновації, які б відкривали більше можливостей для кожної людини. Державні органи та органи місцевого самоврядування повинні працювати ефективніше, якщо будуть використані електронні індустрії.

6. Слід також розвивати малий бізнес, який тримається на мережевих інтелектуальних платформах, у зв'язку з чим практикувати створення більше робочих місць в Інтернеті, формувати неоекономіку (електронну, цифрову) економіку.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Бех, В.П. & Бех, Ю. В.* На порозі сингулярності: планетарна спільнота у вирі Всесвіту. Київ : Леся, 2014. 220 с.
2. *Бех, Ю. В.* Ідеологія як семантичний фільтр філософського аналізу загальної теорії управління. *Humanities Bulletin of Zaporizhzhе State Engineering Academy*, 2012. Issue 51. P. 199-205.
3. *Бех, В. П. & Бех, Ю. В. & Попов, С. М.* Соціальне управління у контексті саморегуляції соціального організму країни: монографія / за наук. ред. В.П.Беґа. К. : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, Запоріжжя: «Просвіта», 2012. 572 с.
4. *Voronkova, V. H.* The formation of the smart community as a factor of sustainable development and its influence on the formation of a new educational paradigm. *Gileâ*. Kiev. 2017. Issue 117 (2). P. 189-193.

5. *Voronkova, V. H. & Romanenko, T. P. & Andriukajtene, R.* Genesis from the information society to the «smart-society» in the context of the historical evolution of the modern world: theoretical-conceptual context. Gileã. Kiev. 2017. Issue 116 (1). P. 128-133.
6. *Brignollsson, E. & Makafi, E.* Second era of machines: work, progress and prosperity in times of extraordinary technologies. Kyiv: FUND. 2016. 236 s.
7. *James, P. & Womack, D. & Jones, T. & Rus, D.* The machine that changed the world. History of line production – dark weapons «Toyota» in automotive wars. Library Lin Institute. Kyiv: Pavlum, Lean Snicit Ukraine. 2017. 388 s.
8. *Rogers, E. M.* (2009). Diffusion of innovations. Kyiv: Publishing House: Kyiv-Mohylian Academy. 591 s.
9. *Donell, M. & Meadows, D. & Randers, J.* Borders of growth. 30 years later. Kyiv: Pavlum, 2018. 454 s.
10. *Melnyk, V. V.* Information management as a factor of innovative society development. Humanities Bulletin of Zaporizhzhhe State Engineering Academy, 2018. Issue 74. P. 39–47. doi: <https://doi.org/10.30839/2072-7941.2018.149651>
11. *Nikitenko, V. O.* Education as a factor of creative personality establishment and development in information society. Humanities Bulletin of Zaporizhzhhe State Engineering Academy, 2018. Issue 74. P. 150–158. doi: <https://doi.org/10.30839/2072-7941.2018.149674>
12. *Punchenko, O. P., Voronkova, V. H., Andriukaitiene, R.* Sociodynamics of the globalizing world in its civilization dimension. Humanities Bulletin of Zaporizhzhhe State Engineering Academy, 2018. Issue 74, P. 48–60. doi: <https://doi.org/10.30839/2072-7941.2018.149652>
13. *Rose, D.* Objects : Design Human Desire and the Internet of Things New York: Scribner, 2014. 320 s.
14. *Christopher, S.* Total automation. How computer algorithms change life. Kyiv: Our format, 2018. 280 s.
15. *Starzhinsky, V. P.* Towards an Innovation Society. Minsk: RIVSh, 2016. 446 s.
16. *Florida, R.* Homo creative. How does the new class conquer the world. Kyiv: Our format, 2018. 432 s.
17. *Ford, M.* Engineering and the threat of the future. Kyiv: Our format, 2016. 400.
18. *Shevchenko, A.* (2018). Digital era. Just about digital technology. Kyiv: Summit Book, 457 s.

Мельник В. Концептуализация цифрового менеджмента как реализация и выражение креативности образования и личности.

Актуальность исследования этой проблемы в том, что концепция цифрового менеджмента способствует развитию цифрового общества и креативной личности. Актуальность исследования цифрового менеджмента как реализация и выражение креативности в том, что этот вид менеджмента представляет собой одно из направлений развития Диджитал (цифровой) эры. Цифровой менеджмент призван

углубить значение научно-категориальных форм цифрового дискурса, который способствует формированию креативной личности как главного интеллектуально-креативного ресурса общества. Цель исследования – концептуализация цифрового менеджмента как реализация и выражение креативности образования и личности. Цели исследования: концептуализация цифрового менеджмента как нового научного направления и дисциплины, в основе которых механизмы информатизации, способствующих выявлению цифрового потенциала образования и личности. В основе формирования концепции цифрового менеджмента – развитие информационно-цифровых стандартов и реализации интеллектуального человеческого капитала, BIG DATA (больших данных) информации, коммуникации, цифровизации общества. Поэтому переход к цифровой цивилизации носит в условиях глобализации – экономической, политической, культурной, образовательной – характер «цифровых проектов», в основе которых «информационно-инновационный и цифровой развитие общества. Проблемная ситуация – в концептуализации цифрового менеджмента, его сущности, содержания и основных направлений развития, которые внедряются в практику современного образовательного процесса. Анализ последних исследований и публикаций. Проблемы концептуализации цифрового менеджмента как реализации и выражения креативности образования и личности в той или иной степени обнаружены в произведениях Д. Белла, М.Кастельса, О.Тоффлера, отечественных ученых: В.Беха, Ю.Бех, В.Воронковой, О.Кивлюк, М.Кириченка, В.Никитенко, О.Пунченка, Д.Свириденка, О.Соснина. Методология исследования – информационализму, что позволил глубоко проникнуть в проблемы цифрового менеджмента; методы системного и структурно-функционального анализа, позволили выявить проблемы информационного общества; синергетического, в основе которого самоорганизационные процессы. Результат исследования: сформирована концепция цифрового менеджмента, позволяет решить проблемы цифровизации общества и способствовать повышению эффективности цифрового менеджмента как сложного и динамичного процесса. Доказано, что благодаря концепции цифрового менеджмента удалось перевести управление на высшую ступень информатизации и цифровизации.

Ключевые слова: цифровой менеджмент, информационно-коммуникационные технологии, креативность, технологические инновации.

Melnyk V. Conceptualization of digital management as a realization and expression of creativity of education and personality.

The urgency of the research of the problem is that the concept of digital management helps to develop the digital society and creative personality. The topicality of the research of digital management in terms of realization and expression of creativity is that this kind of management is one of the streams of Digital era development. Digital management is intended to deepen the importance of scientific-categorical forms of digital discourse, which promotes the formation of a creative personality as the main intellectual and creative resource of society.

The purpose of the research is the conceptualization of digital management as the implementation and expression of the creativity of education and personality. Objectives of the study: Conceptualization of digital management as a new scientific discipline and discipline, based on the mechanisms of informatization, which help to identify the digital potential of education and personality. The basis of the formation of the concept of digital management is the development of information and digital standards and the implementation of intellectual human capital, BIG DATA of information, communication, digitalization of society. Therefore, the transition to digital civilization is in the context of globalization – economic, political, cultural, educational – bares the nature of «digital projects», which are based on «information-innovation and digital development of society.

The purpose of the research is the conceptualization of digital management as the implementation and expression of the creativity of education and personality. Objectives of the study: Conceptualization of digital management as a new scientific discipline and discipline, based on the mechanisms of informatization, which help to identify the digital potential of education and personality. The basis of the formation of the concept of digital management is the development of information and digital standards and the implementation of intellectual human capital, BIG DATA of information, communication, digitalization of society. Therefore, the transition to digital civilization is in the context of globalization – economic, political, cultural, educational – bares the nature of «digital projects», which are based on «information-innovation and digital development of society.

Problematic situation lays in the concept of digital management, its essence, content and the main directions of development, which are introduced into the practice of modern educational process.

Analysis of recent research and publications. Problems of the conceptualization of digital management as a realization and expression of the creativity of education and personality are, to a certain extent, found in the works of D. Bell, M. Kastesels, O. Toffler, the masters of science – V. Beh, Yu. Beh, V. Voronkova, O. Kivlyuk, M. Kirichenko, V. Nikitenko, O. Punchchenko, D. Sviridenko, O. Sosnin.

Methodology of the research – method of the informationalism that allowed to deeply penetrate into the issues in the digital management; methods of system and structural-functional analysis, which allowed to identify the problems of the information society; synergistic, based on self-organization processes.

The result of the research: the concept of digital management has been formed, which allows to overcome the problems of digitalization of society and promote the increase of the effectiveness of digital management as a complex and dynamic process. It is proved that thanks to the concept of digital management it was possible to transfer the management to the highest level of informatization and digitalization.

Key words: digital management, information and communication technologies, creativity, technological innovations.